CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prezentate la 17 martie 2016 [1]

Cauza C-207/15 P

Nissan Jidosha KK

„Recurs — Marcă comunitară — Marca figurativă care conține elementul verbal «CVTC» — Refuzul parțial al reînnoirii de către examinator”

1. Prin intermediul prezentului recurs, societatea Nissan Jidosha KK (denumită în continuare „Nissan”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 4 martie 2015 în cauza T-572/12, Nissan Jidosha/OAPI (CVTC) [2] (denumită în continuare „hotărârea atacată”).

2. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Nissan împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (denumit în continuare „OAPI”) din 6 septembrie 2012 (cauza R 2469/2011-1), care, la rândul său, a confirmat respingerea în parte de către acest organism a cererii de reînnoire a înregistrării mărcii comunitare nr. 2188118, CVTC.

3. Recursul se referă la aplicarea articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară [3], dispoziție care nu a fost până în prezent interpretată de Curtea de Justiție. Caracterului inedit al problemei juridice ridicate i se alătură importanța acesteia pentru procedurile de reînnoire a mărcilor, mai exact, pentru a da certitudine regimului termenelor aplicabile.

I – **Cadrul juridic**

A – *Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară*

4. Articolul 46 prevede:

„Durata înregistrării mărcii comunitare este de zece ani cu începere de la data depunerii cererii. Înregistrarea poate fi reînnoită, conform articolului 47, pentru perioade de zece ani.”

5. Articolul 47 prevede:

„(1) Înregistrarea mărcii comunitare se reînnoiește la cererea titularului mărcii sau a oricărei alte persoane autorizate în mod expres de acesta, cu condiția ca taxele să fi fost achitate.

1 — Limba originală: spaniola.

2 — EU:T:2015:136.

3 — Regulamentul (CE) al Consiliului din 26 februarie din 2009 (JO L 78, p. 1).

(2) Oficiul îl informează în timp util pe titularul mărcii comunitare, precum și pe orice titular al unui drept înregistrat privind o marcă comunitară în ceea ce privește expirarea înregistrării, înaintea respectivei expirări. Absența acestei informări nu atrage răspunderea Oficiului.

(3) Cererea de reînnoire trebuie prezentată în termen de șase luni, termen care expiră în ultima zi a lunii în cursul căreia încetează perioada de protecție. Taxele trebuie, de asemenea, achitate în acest termen. În caz contrar, cererea mai poate fi depusă, iar taxele achitate într-un termen suplimentar de șase luni care începe să curgă a doua zi după termenul stabilit în primă etapă, sub rezerva achitării unei suprataxe în cursul termenului suplimentar respectiv.

(4) În cazul în care cererea nu este prezentată, iar taxele nu sunt achitate decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca comunitară, înregistrarea nu se reînnoiește decât pentru acele produse sau servicii.

(5) Reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei de expirare a înregistrării. Reînnoirea se înregistrează.”

6. Articolul 48 prevede:

„(1) Marca comunitară nu se modifică în registru în perioada înregistrării, nici în cazul reînnoirii acesteia.

(2) Cu toate acestea, dacă marca comunitară conține numele și adresa titularului, orice modificare a acestora, care nu aduce atingere în mod substanțial identității mărcii așa cum a fost înregistrată la origine, poate fi înregistrată la cererea titularului.

(3) Publicarea înregistrării modificării conține o reproducere a mărcii comunitare modificate. Terții ale căror drepturi pot fi afectate de modificare pot contesta înregistrarea ei în termen de trei luni de la publicare.”

7. Potrivit articolului 50:

„(1) Marca comunitară poate face obiectul unei renunțări pentru toate sau pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată.

(2) Renunțarea se declară în scris la Oficiu de către titularul mărcii. Aceasta nu are efect decât după înregistrare.

[…]”

B – *Regulamentul (CE) nr. 2868/95 de punere în aplicare*[4]

8. Pentru a clarifica aplicarea Regulamentului privind marca comunitară, în anul 1995, s-a adoptat Regulamentul nr. 2868/95 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94[5] al Consiliului privind marca comunitară (denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare”), a cărui normă 30 („Reînnoirea înregistrării”) prevede:

„(1) O cerere de reînnoire conține:

(a) numele persoanei care solicită reînnoirea;

(b) numărul de înregistrare al mărcii comunitare care trebuie reînnoită;

(c) în cazul în care reînnoirea este solicitată doar pentru o parte din bunurile și serviciile pentru care este înregistrată marca, indicarea respectivelor clase sau a acelor bunuri și servicii pentru care se solicită reînnoirea sau a acelor bunuri și servicii pentru care nu se solicită reînnoirea, grupate în conformitate cu clasificarea de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul clasei din respectiva clasificare căreia îi aparține grupul de bunuri și servicii și prezentat în ordinea claselor din respectiva clasificare.

[…]

(4) În cazul în care cererea de reînnoire este depusă în termenele prevăzute la articolul 47 alineatul (3) din regulament, dar celelalte condiții care reglementează reînnoirea, prevăzute la articolul 47 din regulament și în prezentele norme, nu sunt îndeplinite, Oficiul informează solicitantul cu privire la neregulile constatate.

(5) În cazul în care cererea de reînnoire nu este depusă sau este depusă după expirarea termenului prevăzut la articolul 47 alineatul (3) din regulament sau în cazul în care taxele nu sunt plătite ori sunt plătite numai după expirarea termenului în cauză sau în cazul în care neregulile nu sunt remediate în respectivul termen, Oficiul stabilește că înregistrarea a expirat și notifică proprietarul mărcii comunitare în acest sens.

În cazul în care taxele sunt insuficiente pentru a acoperi toate clasele de bunuri și servicii pentru care este solicitată reînnoirea, o asemenea decizie nu este adoptată în cazul în care este clar care clasă sau clase urmează a fi reglementate. În absența altor criterii, Oficiul ține seama de clase în ordinea clasificării.

(6) În cazul în care decizia luată în temeiul alineatului (5) este definitivă, Oficiul anulează marca din registru. Anularea produce efecte din ziua următoare datei la care a expirat înregistrarea existentă.

[…]”

4 — Regulamentul Comisiei din 13 decembrie 1995 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat cel mai recent prin Regulamentul (CE) nr. 355/2009 al Comisiei din 31 martie 2009 (JO L 109, p. 3). Există o versiune consolidată pe site-ul EUR-Lex.

5 — Anterior Regulamentului nr. 207/2009 (JO L 11, p. 1).

9. Nu sunt aplicabile în speță *ratione temporis* modificările introduse în Regulamentul privind marca comunitară și în cel de punere în aplicare prin Regulamentul (UE) nr. 2015/2424[6], aprobat la 16 decembrie 2015[7].

II – **Istoricul cauzei**

10. Conform situației de fapt expuse în hotărârea atacată, Nissan a depus la OAPI, la 23 aprilie 2001, o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare în legătură cu următorul semn figurativ:

11. Produsele pe care marca trebuia să le acopere făceau parte din clasele 7[8], 9[9] și 12[10] din Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957[11].

12. La 29 octombrie 2003, OAPI a înregistrat marca ce face obiectul litigiului pentru aceste trei clase de produse.

13. La 27 septembrie 2010, OAPI a comunicat Nissan, în calitate de titular al dreptului și în vederea eventualei reînnoiri, expirarea iminentă a înregistrării mărcii sale (prevăzută pentru 23 aprilie 2011).

14. La 27 ianuarie 2011, Nissan a formulat cererea de reînnoire a mărcii sale, limitată la bunurile din clasele 7 și 12.

15. Prin scrisoarea din 9 mai 2011, OAPI a informat Nissan, pe de o parte, despre înregistrarea reînnoirii mărcii sale în registru (la data de 8 mai 2011) pentru produsele din clasele 7 și 12 și, pe de altă parte, i-a comunicat că a efectuat, în legătură cu aceeași marcă, anularea înregistrării produselor din clasa 9.

16. Prin scrisorile din 14 și din 22 iulie 2011, precum și din 1 august 2011, Nissan a solicitat OAPI să includă produsele din clasa 9 în reînnoirea mărcii sale.

17. La 26 august 2011, OAPI a respins solicitarea menționată. Divizia administrației mărcilor a confirmat această decizie prin respingerea, la 28 septembrie 2011, a cererii de anulare a acesteia formulate de Nissan.

6 — Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 341, p. 21).

7 — Dispozițiile acestuia nu intră în vigoare până la 23 martie 2016. În orice caz, ele nu aduc modificări substanțiale articolelor relevante pentru soluționarea acestui recurs.

8 — Clasa 7 cuprinde: mașini și mașini-unelte; motoare (cu excepția motoarelor pentru vehicule terestre); cuplaje și organe de transmisie (cu excepția celor pentru vehicule terestre); unelte agricole, altele decât cele acționate manual; incubatoare pentru ouă și mașini automate pentru vânzare.

9 — Clasa 9 cuprinde: aparate și instrumente de uz științific, nautic, topografic, pentru fotografie, cinematografie, optică, cântărire, măsurare, semnalizare, verificare, salvare și învățământ; aparate și instrumente pentru conducerea, distribuția, transformarea, acumularea, reglarea sau comanda curentului electric; aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau a imaginii; suporturi magnetice de înregistrare, discuri acustice; discuri compacte, DVD-uri și alte medii de înregistrare digitale; mecanisme pentru aparate care funcționează cu fise; case de marcat, mașini de calculat, echipamente de prelucrare a datelor și calculatoare; software pentru computere și echipament pentru stingerea incendiilor.

10 — Clasa 12 cuprinde: vehicule și aparate de locomoție pe uscat, în aer sau pe apă.

11 — Aranjamentul a fost modificat la 28 septembrie 1979.

18. Prin scrisoarea din 25 noiembrie 2011, Nissan a atacat decizia din 28 septembrie 2011 la camera de recurs a OAPI, în conformitate cu articolele 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009.

19. Prin decizia din 6 septembrie 2012 [12], camera de recurs a respins calea de atac formulată de Nissan, considerând că (prima) solicitare de reînnoire a mărcii pentru produsele din clasele 7 și 12 a constituit o renunțare parțială expresă și neechivocă, în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009, la reînnoirea acesteia cu privire la produsele din clasa 9, renunțare care a produs efecte pentru titularul mărcii de la primirea sa de către OAPI.

20. Camera de recurs a reținut totodată că înainte de declarația de renunțare, care are efecte obligatorii pentru titularul mărcii, termenul suplimentar de șase luni prevăzut la articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 nu era aplicabil. Având în vedere înregistrarea reînnoirii parțiale și comunicarea ulterioară către persoana în cauză, precum și efectele *erga omnes* derivate din ambele acte, camera de recurs a apreciat că, pentru motive de securitate juridică, Nissan nu putea reveni asupra deciziei sale de a nu reînnoi marca pentru anumite produse.

III – **Hotărârea atacată**

21. La 21 decembrie 2012, Nissan a introdus o acțiune la Tribunal prin care solicita anularea deciziei camerei de recurs. În susținerea cererii sale, a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolelor 47 și 50 din Regulamentul nr. 207/2009.

22. Prin hotărârea sa din 4 martie 2015, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Nissan. În pofida aprecierii potrivit căreia camera de recurs a săvârșit o eroare de drept prin echivalarea lipsei cererii de reînnoire a mărcii cu o declarație de renunțare [13], Tribunalul a înlăturat nulitatea deciziei atacate întrucât, în opinia sa [14], aplicarea articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009 conducea la aceeași soluție precum cea adoptată de OAPI și susținută de camera de recurs.

23. Potrivit Tribunalului, termenul suplimentar instituit de articolul 47 alineatul (3) (și anume cele șase luni ulterioare datei la care expiră perioada de protecție a mărcii) [15] are caracter excepțional în raport cu termenul inițial. Nici conținutul, nici modul de redactare a alineatului (3) nu admit posibilitatea de a depune cereri de reînnoire parțială succesive. În special, expresia „în caz contrar” implică faptul că termenul excepțional nu este aplicabil în cazul în care s-a depus o cerere de reînnoire în termenul obișnuit. Având în vedere efectele *erga omnes* ale reînnoirii parțiale, începând cu a doua zi după încheierea perioadei de valabilitate, principiul securității juridice se opune completării ulterioare a cererilor de reînnoire.

12 — Cauza R 2469/2011-1.

13 — Punctele 27-30 din hotărârea atacată. Având în vedere că acest aspect nu face obiectul niciunei dezbateri în cadrul recursului, este suficient să spunem că Tribunalul și-a întemeiat raționamentul pe trei premise: a) titularul mărcii nu a depus nicio declarație de renunțare în scris, astfel cum prevede articolul 50 din Regulamentul nr. 207/2009, b) formularul de reînnoire nu conține nici el vreo declarație expresă de renunțare în ceea ce privește clasele de produse care nu sunt menționate și c) în cazul Nissan, nu se putea deduce renunțarea din formularul care a fost completat de un reprezentant, iar nu de întreprinderea însăși, care este titularul mărcii, contrar celor prevăzute la articolul 50.

14 — Punctele 38-43 din hotărârea atacată.

15 — Perioada respectivă este de 10 ani cu începere de la data cererii inițiale, potrivit articolului 46 din Regulamentul nr. 207/2009 (a se vedea punctul 4 din prezentele concluzii).

24. În sfârșit, Tribunalul a respins ca nefondate celelalte argumente invocate de Nissan în recursul formulat, prin care această societate susținea: a) că s-a încălcat articolul 5 *bis* din Convenția de la Paris privind protecția proprietății intelectuale [16] și articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [17], b) că eliminarea produselor din clasa 9 dintre cele acoperite de drepturile sale asupra mărcii constituia o modificare nelegală, contrară articolului 48 din Regulamentul nr. 207/2009, c) că decizia de a reînnoi înregistrarea mărcii numai pentru produsele din clasele 7 și 12 a fost prematură și d) că, în decizii anterioare, OAPI a admis cereri de reînnoire succesive [18].

IV – **Procedura în fața Curții și concluziile părților**

25. Cererea de recurs formulată de Nissan a fost primită de grefa Curții la 4 mai 2015, iar memoriul în apărare a fost transmis de OAPI la 19 august 2015.

26. Nu s-a depus un memoriu în replică și nici în duplică, în conformitate cu articolul 175 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

27. Nissan, în calitate de recurentă, solicită Curții anularea hotărârii atacate, precum și a deciziei Camerei întâi de recurs din 6 septembrie 2012 și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată. Aceasta invocă în apărarea sa două motive întemeiate pe încălcarea articolelor 47 și, respectiv, 48 din Regulamentul nr. 207/2009.

28. OAPI solicită Curții respingerea recursului și obligarea Nissan la plata cheltuielilor de judecată.

29. Nu s-a organizat o ședință, întrucât niciuna dintre părți nu a solicitat acest lucru.

V – **Analiza recursului**

A – *Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009*

1. Concluziile părților

30. Prin intermediul primului motiv de recurs, Nissan reproșează Tribunalului încălcarea articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât a considerat că alineatul (3) al acestuia exclude cererile de reînnoire parțială succesive. Aceasta susține că titularul unei mărci poate avea motive legitime să procedeze astfel precum: a) evitarea suportării unor costuri financiare eventual inutile în ceea ce privește anumite clase de produse și servicii care ar putea să nu mai prezinte interes pentru aceasta din perspectiva protecției oferite de marca sa, b) cedarea mărcii unui terț, înainte de expirarea termenului suplimentar, pentru clasele pe care nu le-a reînnoit inițial și c) corectarea erorilor din cererea de reînnoire parțială anterioară.

31. Nissan apreciază, contrar criteriului reținut de Tribunal [19], că nu există motive pentru interpretarea articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009 în sensul excluderii solicitărilor de reînnoire parțială succesive. Niciun element din modul de redactare a acestuia nu se opune reînnoirii unei mărci prin intermediul mai multor cereri. În primul rând, se înțelege că termenul suplimentar începe să curgă fie

16 — Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, astfel cum a fost revizuită cel mai recent la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificată la 28 septembrie 1979; versiunea în limba spaniolă disponibilă pe următorul site internet: http://www.wipo.int/treaties/es/text.jsp?file_id= 288515.

17 — Cu referire la Hotărârea Eurohypo/OAPI (EUROHYPO) (T-439/04, EU:T:2006:119), punctul 21.

18 — Punctele 45-50 din hotărârea atacată.

19 — Punctele 38 și 39 din hotărârea atacată.

atunci când nu a fost formulată nicio cerere de reînnoire, fie atunci când nu au fost achitate taxele în termenul inițial de reînnoire. Tribunalul nu ar fi luat în considerare această dublă posibilitate când a declarat, la punctul 38 din hotărârea atacată, că termenul suplimentar menționat este condiționat de neintroducerea niciunei cereri de reînnoire în termenul inițial.

32. În plus, interpretarea Tribunalului determină privarea de termenul suplimentar a titularilor de mărci care depun eforturi să respecte termenul inițial [articolul 47 alineatul (3) prima teză] și îi avantajează pe cei care pot plăti suprataxa aferentă termenului suplimentar.

33. În al doilea rând, Nissan susține că cererile de reînnoire parțială a unei mărci (pentru anumite produse) nu pot fi tratate drept cereri de anulare a aceleiași mărci pentru restul produselor. În caz contrar, cererea de reînnoire parțială ar fi asimilată unei renunțări, concept juridic recunoscut la articolul 50 din Regulamentul nr. 207/2009. Deși Tribunalul a respins, în mod întemeiat, ideea că, în acest caz, ar fi existat o renunțare [20], interpretarea dată de acesta articolului 47 reintroduce aceeași greșeală, de data aceasta printr-o modalitate diferită.

34. În al treilea rând, Nissan consideră, tot contrar criteriului reținut de Tribunal [21], că, atunci când titularii formulează în mod clar și neechivoc cereri de reînnoire parțială, nu se subînțelege din aceasta că cererile lor ulterioare trebuie să fie respinse. Ea menționează în acest sens două exemple din practica administrativă anterioară a OAPI, în care au fost acceptate reînnoiri parțiale succesive. Aceste două exemple ar întări încrederea titularilor de mărci în posibilitatea de a eșalona în timp cererile lor de reînnoire. De asemenea, ea face trimitere la norma 30 din Regulamentul de punere în aplicare, al cărei alineat (5) permite, în opinia sa, plata taxelor de reînnoire care acoperă doar o parte din clasele solicitate. Ulterior, tot în termenul suplimentar, ar putea fi plătite, în funcție de opțiunea titularului mărcii, taxele aferente celorlalte clase, ceea ce ar demonstra lipsa obstacolelor în calea cererilor de reînnoire parțială succesive.

35. În al patrulea și ultimul rând, Nissan susține că invocarea securității juridice drept obstacol în calea reînnoirilor parțiale succesive, după acceptarea și după înregistrarea primei cereri de reînnoire (punctul 40 din hotărârea atacată), este posibilă numai în cazul în care OAPI, astfel cum s-a întâmplat în acest caz, adoptă și înregistrează decizia sa privind cererea de reînnoire parțială înainte de expirarea termenului suplimentar. Pentru Nissan, această decizie înseamnă, încă o dată, a echivala acest tip de solicitări cu renunțarea parțială la marcă.

36. OAPI consideră că recursul este nefondat, întrucât Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod corect articolele 47 și 48 din Regulamentul nr. 207/2009.

37. Acesta susține, în conformitate cu punctul 38 din hotărârea atacată, că cererea de reînnoire trebuie în mod normal să fie depusă în timp util în perioada sau în termenul inițial de șase luni anterioare datei de expirare a protecției mărcii prin înregistrare, potrivit primelor două teze ale articolului 47 alineatul (3). Cererea de reînnoire depusă în termenul suplimentar sau de „grație” de încă șase luni ar constitui excepția.

38. Primul dintre argumentele care susțin, în opinia OAPI, interpretarea sa cu privire la caracterul extraordinar al reînnoirii în perioada suplimentară este structura articolului 47, care ar reflecta binomul dialectic „regula generală/excepția”, al doilea este modul de redactare a dispoziției, întrucât utilizează expresia „în caz contrar” [22] în debutul ultimei sale teze, al treilea este condiționarea reînnoirii efectuate în acest termen de achitarea unei suprataxe reprezentând 25 % din cuantumul taxei, dar

20 — Printre cerințele impuse pentru acceptarea renunțării se numără în special aceea că titularul trebuie să își exprime în scris intenția de a renunța la dreptul său.

21 — Punctul 49 din hotărârea atacată.

22 — OAPI se referă de asemenea la alte versiuni lingvistice ale Regulamentului nr. 207/2009 în care ar fi evident acest aspect, mai exact versiunile engleză și franceză.

maximum 1 500 de euro [23], și al patrulea îl reprezintă efectele negative pe care le-ar avea pentru sistemul european de mărci admiterea cu efect retroactiv a reînnoirii parțiale a înregistrării în perioada de grație, [24], întrucât registrul nu ar reflecta fidel, în aceste cazuri, gradul de protecție acordat unei mărci, fapt care ar genera insecuritate juridică.

39. În acest context, OAPI consideră că, prin hotărârea atacată, nu s-a încălcat articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009. Tribunalul l-a aplicat în mod corect pentru a se asigura că o cerere de reînnoire completă, formulată în mod clar și neechivoc în termenul inițial, în conformitate cu primele două teze ale dispoziției menționate, exclude aplicarea celei de a treia teze a acesteia. Pentru OAPI, aceeași concluzie este valabilă în cazul în care reînnoirea se solicită numai pentru unele dintre produsele și serviciile protejate de marcă: o asemenea cerere nu s-ar putea încadra în a treia teză, întrucât nu este o situație asimilabilă lipsei unei cereri („în caz contrar”).

40. OAPI susține că, în conformitate cu articolul 47 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, reînnoirea înregistrării mărcii este posibilă numai pentru produsele sau serviciile identificate în mod expres în cererea aferentă. Din această din urmă dispoziție deduce că titularul mărcii, atunci când solicită reînnoirea pentru unele dintre produsele sau serviciile înregistrate, declară sau admite implicit că nu dorește să extindă protecția la celelalte. OAPI susține că o astfel de deducție nu înseamnă că cererile de reînnoire parțială trebuie tratate ca o renunțare parțială în sensul articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009.

41. În opinia OAPI, în cazul în care o cerere îndeplinește cerințele cuprinse în primele două teze ale articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, a doua teză a alineatului (5) al aceluiași articol impune înregistrarea reînnoirii fără a se aștepta expirarea termenului suplimentar. Din motive de securitate juridică, nu se poate cere autorităților competente și nici publicului să prevadă eventuala extindere ulterioară a acoperirii unei mărci, care a fost deja reînnoită parțial, la alte produse și servicii pentru care în mod clar nu s-a solicitat reînnoirea.

42. În sfârșit, OAPI consideră ca fiind lipsite de relevanță pentru interpretarea dispoziției în cauză motivele invocate de Nissan pentru a justifica faptul că titularul unei mărci ar putea avea interes să întârzie cererea de reînnoire pentru anumite produse sau servicii.

2. Analiza motivului

a) Observații introductive și abordare

43. Prezentul recurs reflectă conflictul dintre două moduri de înțelegere a procedurii de reînnoire a mărcilor comunitare atunci când trebuie apreciată validitatea reînnoirilor parțiale succesive în lumina articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

44. Prima dintre aceste abordări, susținută de OAPI și aprobată de Tribunal, este în concordanță cu o interpretare a procedurii pe care am califica-o drept „rigidă”. Titularul unei mărci a cărei înregistrare se apropie de expirare o poate reînnoi numai printr-un singur act, completând în mod corespunzător un singur formular și trimițându-l la OAPI în termenul de reînnoire (fie cel inițial, fie cel suplimentar). În plus, el va trebui să plătească taxele aferente acestei proceduri. Dacă a urmat acești pași, OAPI va înregistra cererea de reînnoire pentru produsele și serviciile indicate în formular.

23 — OAPI face trimitere la articolul 2 alineatul (16) din Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, p. 33, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 13).

24 — În temeiul articolului 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

45. A doua abordare, susținută de Nissan (și admisă, se pare, de OAPI în unele decizii precedente) [25], postulează lipsa de obstacole juridice în calea depunerii de cereri de reînnoire parțială la momente diferite, întotdeauna în termenele prevăzute și cu plata taxelor. Potrivit acestei abordări, articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 admite o interpretare mai „dinamică”, întrucât conferă titularului mărcii o anumită flexibilitate pentru a alege dacă să reînnoiască protecția prin înregistrarea semnului său pentru toate sau numai pentru unele dintre produsele și serviciile acoperite anterior, decizie care s-ar putea materializa prin două sau prin mai multe cereri succesive, formulate în termenul legal stabilit.

46. Prin urmare, este de competența Curții să clarifice domeniul de aplicare al dispoziției în cauză, alegând una dintre cele două abordări în discuție. Având în vedere că problema juridică este inedită, aceasta va trebui soluționată fără ajutorul unor precedente jurisprudențiale, pe baza criteriilor hermeneutice clasice, cu modificările acestora derivate din dreptul Uniunii.

47. Recursul declarat de Nissan va fi soluționat în mod corespunzător în măsura în care sunt supuși examinării cei doi piloni de bază ai argumentației Tribunalului: 1) caracterul excepțional al termenului suplimentar, care ar împiedica depunerea unor cereri de reînnoire suplimentare, și 2) necesitatea de a asigura securitatea juridică după înregistrarea primei cereri de reînnoire. Prin urmare, analiza noastră va respecta aceeași structură a argumentației.

b) Cu privire la procedura de reînnoire și, în special, cu privire la caracterul excepțional al termenului suplimentar

48. Potrivit Tribunalului [26], din modul de redactare a articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și, concret, din expresia „în caz contrar” rezultă că se poate solicita o reînnoire după expirarea termenului inițial numai în cazul în care în acest termen nu s-a depus nicio cerere în același sens. Reînnoirea trebuie solicitată, în principiu, în termenul inițial și numai cu titlu de excepție în termenul suplimentar. Prin urmare, această din urmă posibilitate este valabilă numai în cazul în care nu s-a depus nicio solicitare în termenul inițial.

49. Nissan contestă acest argument al Tribunalului și considerăm că trebuie să i se dea dreptate.

50. Tribunalul interpretează literal dispoziția, punând accentul pe expresia „în caz contrar”, care, în opinia sa, implică lipsa cererii de reînnoire în perioada „obișnuită” ca element care determină aplicarea alineatului (3).

51. Utilizarea acestui criteriu hermeneutic se face însă în raport cu unele versiuni lingvistice ale articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009 și nu corespunde viziunii de ansamblu care rezultă din redactarea acestuia în alte limbi oficiale ale Uniunii. Expresia „în caz contrar” sau altele similare apare în versiunile în limbile franceză [27], engleză [28], spaniolă [29] și italiană [30], dar nu apare ca atare cel puțin, printre altele, în versiunile în limbile germană [31], portugheză [32] și neerlandeză [33].

25 — Tribunalul a recunoscut la punctul 50 din hotărârea atacată existența acestor precedente administrative pentru a susține ulterior că nu era obligat să țină seama de ele.

26 — Punctul 38 din hotărârea atacată.

27 — „À défaut”.

28 — „Failing this”.

29 — „A falta de ello”.

30 — „In caso contrario”.

31 — „Der Antrag und die Gebürhen können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten […] eingereicht oder gezahl warden […]”.

32 — „O pedido pode ainda ser presentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses […]”.

33 — „De indiening van de aanvrage en de voldoening van de taksen kunnen nog binen een extra termin van zes maanden […]”.

52. Este binecunoscută jurisprudența Curții potrivit căreia „[…] formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții din dreptul Uniunii nu poate să fie singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții sau să i se atribuie, în această privință, un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Astfel, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii. În caz de divergență între diferitele versiuni lingvistice, dispoziția în cauză trebuie interpretată, așadar, în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte” [34].

53. Totuși, această împrejurare nu este suficientă, în sine, pentru a stabili dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept. Potrivit jurisprudenței citate la punctul anterior, constatarea existenței unor diferențe în modul de redactare a dispoziției controversate a unui text legislativ al Uniunii pur și simplu anulează utilitatea criteriului hermeneutic literal în acest caz concret [35], astfel încât ar trebui să se recurgă la criteriul sistematic și la cel teleologic.

54. Întrucât Tribunalul a dedus din expresia „în caz contrar” caracterul excepțional al celui de al doilea termen de reînnoire în raport cu primul, diferențele idiomatice semnalate împiedică *eo ipso* să se considere că interpretarea literală a articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 conferă caracter de „excepție” celui de al doilea termen.

55. Mai mult decât atât, expresia care figurează în versiunile menționate anterior (franceză, spaniolă, engleză și italiană, printre altele) nici măcar nu are sensul univoc pe care pare să i-l atribuie hotărârea atacată și admite, fără a i se forța sensul, că a doua perioadă este alternativă în raport cu prima.

56. Chiar dacă articolul 47 alineatul (3) a introdus ca „regulă” depunerea cererii de reînnoire în termenul inițial de șase luni, trimiterea la termenul suplimentar nu este însoțită de nicio constrângere care să permită stabilirea ipotezelor care ar putea face din acesta o excepție. Singurul element cu adevărat distinctiv al celor două termene este suprataxa pe care o implică al doilea.

57. În concluzie, din versiunile care conțin expresia „în caz contrar” sau expresii similare nu se poate deduce cu totală claritate că cererile de reînnoire parțială succesive trebuie respinse în mod automat. Presupunem că identificarea în dispoziția în cauză a unei interdicții de acest tip este mai curând rezultatul proiectării asupra textului normativ, probabil în mod inconștient, a abordării „rigide” la care am făcut aluzie anterior decât o deducție logică obținută în urma interpretării acesteia.

58. Prin interpretarea sistematică a Regulamentului nr. 207/2009 nu deducem nici faptul că sunt interzise cererile de reînnoire parțială succesive, ci dimpotrivă. OAPI a invocat articolul 47 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 207/2009, iar Nissan, în sens opus, norma 30 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare. Totuși, considerăm că niciunul dintre aceste argumente nu este valabil pentru a tranșa, dintr-un punct de vedere sistematic, dezbaterea privind articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

59. În ceea ce privește articolul 47 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, scopul acestuia nu este să limiteze cererile de reînnoire la una singură și nici să contribuie ca alineatul (3) să aibă această consecință. El se limitează să stabilească, prin aplicarea principiilor disponibilității [36] și congruenței [37], că, în cazul în care titularul unei mărci în vigoare solicită acest lucru (și plătește taxa aferentă), OAPI va reînnoi înregistrarea pentru produsele sau serviciile pentru care s-a depus cererea de reînnoire. Prin

34 — Hotărârile Institute of the Motor Industry (C-149/97, EU:C:1998:536), punctul 16, Kurcums Metal (C-558/11, EU:C:2012:721), punctul 48, și GSV (C-74/13, EU:C:2014:243), punctul 27.

35 — Aceasta ar fi modificarea datorată particularităților dreptului Uniunii la care am făcut referire la punctul 46.

36 — Acest principiu, care implică soluționarea numai la inițiativa părții, este unul dintre cele mai caracteristice principii din dreptul mărcilor.

37 — Principiul congruenței (sau coerenței procesuale) impune pronunțarea cu privire la capetele de cerere astfel cum au fost formulate, iar nu *ultra petita*.

urmare, este un simplu enunț cu valoare normativă adresat tuturor părților interesate, prin care acestea sunt îndemnate să respecte diligența și precizia necesare la transmiterea cererilor lor de reînnoire. Textul descrie totodată modul în care va acționa OAPI în raport cu acestea din urmă. Nu se spune nimic, nici într-un sens, nici în altul, cu privire la validitatea sau la interzicerea cererilor succesive.

60. Articolul 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 nu obligă OAPI, contrar celor susținute de acest organism, să efectueze înregistrarea reînnoirii înainte de expirarea termenului suplimentar. Atunci când prevede că reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei de expirare a înregistrării, pur și simplu stabilește că înregistrarea reînnoirii, odată efectuată, nici nu reduce perioada de 10 ani de validitate a înregistrării mărcii (dacă cererea a fost formulată înainte de data expirării), nici nu o prelungește în mod nelegal (dacă, din orice cauză, înregistrarea se realizează ulterior datei respective). Cu alte cuvinte, legiuitorul a dorit să se asigure că, oricare ar fi momentul în care se înregistrează reînnoirea, protecția mărcii înregistrate se va menține fără întreruperea continuității din ziua următoare datei la care urma să expire.

61. Prin urmare, articolul 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 se referă exclusiv la respectarea în mod riguros a duratei protecției conferite prin înregistrare, și anume 10 ani pentru fiecare înregistrare și fără întrerupere. În acest mod se evită, printre altele, ca orice întârziere în prelucrarea cererii de reînnoire să afecteze negativ continuitatea protecției conferite mărcii prin înregistrare. Pe scurt, din cuprinsul dispoziției menționate nu rezultă pentru OAPI nicio obligație de a înregistra reînnoirea înainte de expirarea termenului suplimentar, astfel cum susține acesta.

62. În ceea ce privește norma 30 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare, invocată de Nissan în susținerea tezei sale, nu considerăm că aceasta constituie un argument nici în favoarea, nici defavoarea cererilor de reînnoire parțială succesive. Norma menționată privește, în primul rând, cazurile (lipsa ori depunerea cu întârziere a cererii după expirarea termenului de grație, neplata taxelor, incapacitatea de a remedia deficiențele constatate) în care OAPI ar trebui să declare înregistrarea ca fiind expirată. Aceasta mai conține o prevedere pentru situația în care taxele plătite sunt „insuficiente pentru a acoperi toate clasele de bunuri și servicii pentru care este solicitată reînnoirea”, ipoteză în care OAPI nu trebuie să declare expirarea înregistrării „în cazul în care este clar care clasă sau clase urmează a fi reglementate”. Niciuna dintre aceste prevederi nu presupune, în opinia noastră, acceptarea și nici respingerea posibilității de a depune cereri succesive.

63. Deși nu considerăm că criteriul interpretării sistematice este foarte util pentru soluționarea litigiului, având în vedere cele arătate anterior, probabil că articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie corelat cu obligația, stabilită în sarcina OAPI în conformitate cu alineatul (2) al aceluiași articol, de a-l informa pe titularul mărcii despre expirarea iminentă a protecției acordate semnului său. Odată stabilit, la alineatul (2), că „absența acestei informări nu atrage răspunderea Oficiului”, pare logic să ne gândim că legiuitorul, prin divizarea termenului inițial, a dorit să atenueze duritatea care ar putea rezulta din anularea unor înregistrări de mărci fără un avertisment prealabil că acestea urmează să expire. Exonerarea de răspundere a OAPI în cazul în care nu ar transmite această notificare ar fi oarecum compensată cu o perioadă suplimentară acordată titularilor mărcilor, care mai au la dispoziție încă șase luni pentru a afla, prin mijloace proprii, despre expirarea protecției acordate semnelor lor și pentru a reacționa în consecință.

64. Prin urmare, criteriile literal și sistematic nu sunt nicidecum favorabile unei interpretări a dispoziției din care s-ar putea deduce interdicția formulării de cereri de reînnoire parțială succesive. În consecință, trebuie să recurgem la criteriul teleologic și la funcția inerentă a procedurilor de reînnoire a înregistrării mărcilor comunitare. Dacă procedurile implică necesitatea de a respecta anumite proceduri și termene, nu o fac pentru a impune titularilor sarcini de interpretare dificilă, ci pentru a le facilita, în mod omogen și ordonat, prelungirea perioadei în care mărcile vor continua să fie protejate.

65. Scopul Regulamentului nr. 207/2009 în acest domeniu este de a favoriza reînnoirile succesive, pentru perioade de 10 ani, ale înregistrărilor semnelor distinctive deja înregistrate, având în vedere importanța lor economică pentru existența întreprinderilor titulare și faptul că acestea au drepturi de proprietate asupra semnelor respective. În acest fel, se înțelege mai bine instituirea unui termen succesiv dublu și faptul că legiuitorul Uniunii acceptă, ca ultim remediu, odată împlinite ambele termene (cel obișnuit și cel de grație), o cerere ulterioară a titularului mărcii pentru a fi repus în drepturi în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 81 din Regulamentul nr. 207/2009 (*restitutio in integrum*).

66. Prin urmare, interpretarea articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie efectuată pe baza criteriului facilitării, în măsura în care este posibil din punct de vedere legal, a reînnoirii înregistrărilor mărcilor comunitare. Așa cum, în general, procedurile judiciare sunt guvernate de principiul *pro actione* (sau *favor actionis*) pentru a soluționa eventualele îndoieli hermeneutice, acest principiu poate fi extins la procedurile administrative pentru a obține, la cererea unei părți, reînnoirea, pentru o nouă perioadă, a înregistrărilor în vigoare.

67. Din această perspectivă, poziția OAPI – susținută de Tribunal – ar fi admisibilă numai în prezența unei interdicții clare a cererilor de reînnoire parțială succesive care ar putea fi dedusă fără dificultate din textul articolului 47 din Regulamentul nr. 207/2009. În absența unei astfel de interdicții, nu identificăm niciun obstacol legal în calea depunerii a două cereri care, precum în speță, desemnează produsele și serviciile în mod separat și succesiv, cu condiția să se respecte termenele și să se plătească taxele și suprataxele.

68. În concluzie, articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 acordă, în realitate, titularului unei mărci deja înregistrate un an pentru a o reînnoi, divizat în două perioade semestriale care încep din *dies a quo* a termenului, cu șase luni înainte de ultima zi a lunii în care se încheie perioada de protecție, și se încheie după șase luni de la aceeași zi. Nici divizarea termenului în două intervale, singura diferență dintre acestea fiind suprataxa prevăzută pentru cererile depuse în al doilea interval, nici modul de redactare a dispoziției, nici sistemul acesteia nu se opun depunerii de cereri de reînnoire parțială succesive, în special pentru precizarea bunurilor și serviciilor afectate de reînnoirea în cauză.

c) Cu privire la securitatea juridică în procedura de reînnoire

69. Nissan critică aprecierea Tribunalului [38] potrivit căreia depunerea unei cereri de reînnoire parțială, complementară unei cereri anterioare, este contrară securității juridice atunci când s-a efectuat deja înscrierea în registru a primei cereri. Punctul 41 din hotărârea atacată insistă asupra necesității protecției securității juridice având în vedere efectele *erga omnes* pe care înregistrarea reînnoirii le atrage după sine, din ziua următoare datei de expirare a mărcii.

70. Împărtășim și cu privire la acest aspect opinia susținută de Nissan. După cum am anticipat deja [39], articolul 47 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 nu impune nicio obligație ca OAPI să înregistreze reînnoirea înainte de expirarea termenului suplimentar. Atunci când există o întârziere, fie din necesitatea de a corecta nereguli [40], fie din alte motive care împiedică efectuarea înregistrării cu celeritate și înainte de expirarea termenului suplimentar, trebuie să fie posibilă, prin intermediul unei note în registru, menținerea în așteptare a reînnoirii până când se clarifică problema detectată.

38 — Punctul 40 din hotărârea atacată.

39 — Punctul 61 din prezentele concluzii.

40 — A se vedea norma 30 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare.

71. Întrucât este vorba despre securitatea juridică, considerăm, în plus, că trebuie amintit că există diverse dispoziții în Regulamentul nr. 207/2009 și în Regulamentul de punere în aplicare care au la bază interesul legiuitorului ca registrul mărcilor comunitare să se adapteze la realitate. Această idee este evidentă în mecanismele menite să abordeze disparitățile dintre realitatea protecției, astfel cum o percepe titularul unei mărci, și transpunerea ei în registru. Astfel, norma 30 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare obligă OAPI să comunice neregulile constatate în cerere persoanei care solicită o reînnoire; articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 permite, în anumite limite, modificarea cererii de înregistrare a unei mărci, inclusiv după ce a fost publicată, iar articolul 81 din acest din urmă regulament prevede posibilitatea, sub rezerva respectării anumitor cerințe, de a solicita *restitutio in integrum* în cazul în care titularul unei mărci nu a fost în măsură să respecte un termen.

72. În aceste condiții, considerăm că unicul motiv invocat de Tribunal referitor la securitatea juridică nu pare a fi convingător; dimpotrivă, acesta confirmă că tocmai atitudinea OAPI, grăbindu-se să se înregistreze cererea de reînnoire chiar înainte de expirarea termenului suplimentar, a stat la baza presupusei lipse de securitate juridică invocate. În definitiv, tratamentul „automat” și precipitat aplicat de OAPI înregistrării cererii a fost cauza respingerii reînnoirii parțiale ulterioare pentru a nu se crea insecuritate juridică.

73. Nissan susține totodată [41] că, în prezenta cauză, s-a plătit de la început cuantumul taxelor pentru a acoperi costul reînnoirii celor trei clase protejate de marca sa, ceea ce ar fi trebuit să determine OAPI să verifice caracterul complet al cererii. Deși acest fapt nu poate fi invocat în recurs, întrucât nu figurează în hotărârea atacată, el nu a fost negat în mod expres de partea adversă.

74. Având în vedere aceste considerații, apreciem că primul motiv de recurs este întemeiat în drept, motiv pentru care trebuie să fie admis. În consecință, hotărârea atacată trebuie anulată.

75. Deși examinarea primului motiv de recurs ar face superfluă analiza celui de al doilea, vom prezenta în continuare, foarte succint, hotărârea pe care acest al doilea motiv ar merita-o, în cazul în care Curtea va decide să îl respingă pe primul.

B – *Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 48 din Regulamentul nr. 207/2009*

1. Concluziile părților

76. Potrivit Nissan, reînnoirea parțială înregistrată de OAPI, care a eliminat protecția pentru produsele din clasa 9, constituie o modificare a mărcii contrară interdicției prevăzute la articolul 48 din Regulamentul nr. 207/2009. Potrivit acestei dispoziții, marca comunitară nu se modifică în registru în perioada înregistrării, nici în cazul reînnoirii acesteia.

77. Contrar opiniei Tribunalului [42], Nissan susține că articolul 48 nu se referă numai la semnul care constituie marca deoarece, pe de o parte, nu menționează cuvântul „semn” și, pe de altă parte, marca comunitară este un drept asupra unei indicații a originii comerciale a unor produse sau servicii specifice.

78. OAPI răspunde că interpretarea articolului 48 sugerată de Nissan este contrară modului de redactare a alineatului (3) al acestuia. În plus, interpretarea Tribunalului s-ar corobora cu articolul 43 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009, care permite titularului mărcii să limiteze, altfel spus să modifice, lista de produse și servicii. Potrivit OAPI, Tribunalul a declarat în mod corect că

41 — Punctul 2 din cererea de recurs.

42 — Punctul 48 din hotărârea atacată.

înregistrarea unei reînnoiri complete, depusă în termen, dar numai pentru o parte din produsele și serviciile acoperite în perioada anterioară de valabilitate, implică în mod necesar faptul că titularul în cauză nu urmărea să extindă acoperirea mărcii comunitare la restul produselor și serviciilor peste perioada de protecție care se încheia.

2. Analiza motivului

79. Deși nu împărtășim în totalitate ultima parte a opoziției OAPI la al doilea motiv de recurs, suntem de acord cu punctul său de vedere referitor la articolul 48 din Regulamentul nr. 207/2009. Interdicția de a modifica marca în perioada de validitate privește atât semnul în sine, cât și lista de bunuri și servicii [43]. Alineatul (2) al dispoziției menționate se referă numai la modificarea „numelui și adresei titularului" mărcii, atunci când ambele au fost incluse în aceasta. Este posibilă modificarea acestor două date în cazul în care „nu aduce atingere în mod substanțial identității mărcii așa cum a fost înregistrată".

80. Problemele pe care le ridică articolul 48 din Regulamentul nr. 207/2009 nu au legătură cu cele care derivă din activitatea administrativă desfășurată pentru înregistrarea reînnoirii mărcilor. În același mod în care o reînnoire parțială prevăzută la articolul 47 (de exemplu, în cazul unei întârzieri evidente a celei de „a doua" cereri) nu ar însemna că rezultatul contravine articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, adică nu ar reprezenta o „modificare" interzisă a mărcii, faptul că OAPI a interpretat în acest caz în mod eronat articolul 47 și a acordat numai reînnoirea limitată încalcă cu atât mai puțin articolul 48.

81. Interdicția de modificare a mărcilor comunitare, stabilită la articolul 48 din Regulamentul nr. 207/2009, nu exclude posibilitatea ca, la reînnoirea înregistrării acestora, cadrul protecției să se restrângă la anumite clase de produse sau servicii, iar nu să acopere toate clasele care beneficiau de protecție până la momentul respectiv. Dispoziția se referă numai la modificările semnului care trebuie modificat în limitele impuse de aceeași dispoziție și fără a afecta caracterul distinctiv [44]. În plus, ar fi inutil ca alineatul (2) să se aplice produselor și serviciilor atunci când, repetăm, acesta se referă exclusiv la schimbări ale numelui și ale adresei incluse inițial la înregistrarea mărcii.

82. În consecință, dacă se respinge primul motiv de recurs, al doilea nu poate fi admis și trebuie să fie de asemenea respins.

VI – **Consecințele anulării hotărârii atacate**

83. Admiterea primului motiv de recurs implică anularea subsecventă a hotărârii atacate, în măsura în care prin aceasta s-a confirmat decizia de a nu accepta cererea de reînnoire parțială formulată de Nissan.

84. În mod logic, ar trebui de asemenea anulată decizia Camerei întâi de recurs. Totuși, având în vedere că argumentația acesteia se întemeia pe faptul că a considerat ca fiind o renunțare nemenționarea clasei 9 de produse și servicii în cererea de reînnoire inițială depusă de Nissan, considerațiile prezentate la punctele 25-30 din hotărârea atacată, pe care le apreciem ca fiind pertinente, rămân pe deplin valabile și justifică anularea deciziei atacate de Nissan la Tribunal. Hotărârea camerei Curții de Justiție care judecă acest recurs și le-ar putea însuși, sub rezerva modificării lor, în funcție de modul în care aceasta înțelege să soluționeze litigiul.

43 — Bender, A., „Eintragung und Verlängerung einer Gemeinschaftsmarke", în Fezer, K.-H., *Handbuch der Markenpraxis, Band I – Markenverfahrensrecht*, ed. C. H. Beck, München, 2007, p. 651.

44 — *Idem*; a se vedea de asemenea Geroulakos, P., „Título V: Vigencia, renovación y modificación de la marca comunitaria – Artículo 48", în Casado Cerviño, A./Llobregat Hurtado, M.-L., *Comentarios a los reglamentos sobre la marca comunitaria*, ed. La Ley, ediția a 2-a., Madrid, 2000, p. 442.

85. În sfârșit, anularea hotărârii atacate obligă Curtea să decidă și cu privire la cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță. În conformitate cu articolul 137 alineatul (1) coroborat cu articolul 184 alineatul (2), ambele din Regulamentul de procedură al Curții, se impune obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs, întrucât acesta a căzut în pretenții și recurenta a solicitat acest lucru în cadrul prezentei proceduri.

VII – **Concluzie**

86. Având în vedere considerațiile de mai sus, propunem Curții:

1) Să anuleze Hotărârea din 4 martie 2015 a Tribunalului în cauza T-572/12, Nissan Jidosha KK/OAPI.

2) Să anuleze Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 în cauza R 2469/2011-1.

3) Să oblige Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.